

УДК 001(063):378,4(Укр)

DOI <https://doi.org/10.32840/1992-5786.2023.88.4>**В. В. Шалаєва**старший викладач кафедри іноземних мов  
Харківського національного університету радіоелектроніки  
<https://orcid.org/0000-0002-3938-6372>

## ЗАСТОСУВАННЯ ДОСВІДУ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН ЩОДО УДОСКОНАЛЕННЯ ЯКОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ У ЗВО ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

У статті обґрунтовано доцільність застосування досвіду зарубіжних країн щодо удосконалення професійної освіти при вивченні іноземної мови, що сприятиме покращенню міжнародних зв'язків між українськими та зарубіжними ЗВО. Визначено, що інноваційні тенденції на зовнішньому ринку у сфері професійної освіти надають можливість українським викладачам успішно застосовувати сучасні технології для розвитку знань та вмінь студентів. В статті описано, що при вивченні іноземної мови необхідно чітко визначити, які сучасні інноваційні технології потрібно застосовувати для розвитку мовної діяльності студента. Проведено аналіз українських та зарубіжних наукових праць, який дозволив визначити навчальні сучасні технології, що допомагають підтримувати високу якість викладання іноземної мови та навчання студентів. Представлено головні напрямки в соціальному середовищі, які включають основні завдання для покращення вищої освіти. Зазначено, що в Україні з'явився перший досвід використання білінгвальної (двомовної) освіти, коли студент вільно перемикається з однієї семантичної бази на іншу, тобто говорить двома мовами вільно. В свою чергу, білінгвальна освіта має велике майбутнє та велику кількість переваг для студентів при вивченні іноземної мови. Визначено, що класичні підходи до мовних компонентів, а саме усне та письмове мовлення, аудіювання та читання спрямовані на розвиток у студентів здібності розуміти та створювати мовні речення. Доведено, що лінгвосоціокультурний метод є одним із найважливіших методів вивчення іноземної мови, який передбачає апеляцію до такого компоненту, як соціальне та культурне середовище (містить дві складові). Крім того, основна мета вивчення іноземної мови за допомогою саме цього методу є полегшення розуміння співрозмовника, формування сприйняття на інтуїтивному рівні. Розглянуто, що у сучасному суспільстві застосовується комунікативна методика, в якій велика увага приділяється говорінню та сприйняттю мови на слух, зокрема даний комплекс прийомів допомагає створити англomовне середовище, в якому мають функціонувати студенти, а саме вміти якісно читати, спілкуватися, брати участь у рольових іграх, викладати свої думки та робити висновки.

**Ключові слова:** професійна освіта, модернізація професійної освіти, білінгвальна (двомовна) освіта, лінгвосоціокультурний метод, комунікативна методика.

**Постановка проблеми.** Сучасна педагогічна наука знаходиться у постійному пошуку шляхів модернізації професійної освіти. При цьому важливе значення приділяється світовому досвіду в якому відбувається розвиток сучасної освіти завдяки використанню інноваційних технологій навчання, оскільки вирішення завдань щодо підвищення якості у сфері професійної освіти потребує певних знань, забезпечення обміну знаннями, створення інтерактивних мереж, мобільності викладачів та студентів, міжнародних науково-дослідницьких проектів, що допомагає у створенні міжнародного освітнього простору. Проте, звернення до проблеми впровадження зарубіжного досвіду щодо модернізації професійної освіти стало результатом входження української професійної освіти у міжнародний освітній простір та міжнародний ринок освітніх послуг. Зокрема, модернізація освіти визначає вибір сучасних технологій навчання іноземних мов. Це зумов-

лено зростаючим значенням іноземної мови для професійного зростання майбутнього фахівця. Модернізація освіти сприяє побудові безперервної системи освіти, яка дозволяє звернутися до особистості студентів. Наприклад, розглядаючи Великобританію та Німеччину, будучи найбільш високорозвиненими в технічному відношенні країнами, мають великий досвід у питаннях викладання іноземних мов через організацію пошукової діяльності, технологію портфоліо, навчання на блочно-модульній основі. Однак, в Україні вирішення цієї проблеми передбачає не пряме запозичення зарубіжного досвіду, а ретельне вивчення з метою адаптації прогресивних ідей до специфіки саме української освіти. На етапі розвитку освіти формування професійної компетенції здобувача немислиме без інтеграції у загальну систему мовної освіти. У зв'язку з цим виникає необхідність у перегляді, а також трансформації традиційних цілей та завдань щодо навчання іноземних мов

для розвитку знань, вмінь та навичок студентів завдяки використанню інформаційних технологій у закладах вищої освіти.

#### **Аналіз останніх досліджень і публікацій.**

Вагомий внесок у вирішення проблем навчальних та освітніх технологій зробили такі вчені: американські Diana Zagan-Zelter [1], англійські Steven M. Ross [2], D. L. Lowther, [3], V. L. Dudar [4]. В свою чергу, теоретичні та практичні аспекти застосування сучасних інноваційних технологій у навчально-виховному процесі розглянуто такими науковцями, як А. В. Арістової [5], Р. С. Гуревич [6], С. О. Іванової [7], М. В. Лисенка [8], А. С. Полянської [9] та ін. Однак на сьогодні існує велика кількість інформаційних технологій, які можна застосовувати для навчання студентів у закладах вищої освіти, зокрема застосовуючи досвід зарубіжних країн щодо удосконалення професійної освіти. В свою чергу, застосування різниці концепцій та методик надасть можливість українським закладам вищої освіти створити англомовне середовище.

**Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми.** В даний час практична мета навчання іноземних мов у закладах вищої освіти полягає у засвоєнні студентами правил функціонування системи мови у процесі іншомовного спілкування, у розвитку та здатності організовувати свою мовну діяльність відносно ситуації спілкування, зокрема в ознайомленні з особливостями національної культури, норм і правил поведінки, системи цінностей, прийнятих у країні мови, що вивчається здобувачами вищої освіти. Однак, практична мета вивчення іноземної мови передбачає включення іншомовної діяльності в контекст професійної діяльності майбутнього фахівця, в свою чергу вона тісно пов'язана з професійною метою навчання іноземної мови, яка полягає у формуванні умінь професійного та ділового спілкування у передбачуваних комунікативних ситуаціях. Відповідно, для надання високоякісних знань здобувачам, викладачам необхідно постійно удосконалюватись, зокрема проходити підвищення кваліфікації, їздити на стажування у різні країни для отримання нових методик навчання іноземної мови.

Відповідно, пошук нових технологій та методик у зарубіжних країнах щодо навчання іноземної мови обумовлений низкою таких обставин: методи навчання іноземної мови у вітчизняних закладах вищої освіти за традиційною системою не завжди відповідають сучасним вимогам, які висуваються до рівня знання мови; процес навчання іноземної мови переважно орієнтований на розвиток пам'яті у студентів та вміння грамотно перекласти іноземний текст за спеціальністю, тоді як сучасна педагогіка робить акцент на розвиток мислення та активізацію пізнавальної діяльності;

розширення економічних, політичних та культурних зв'язків України із зарубіжними країнами виявило потребу у підвищенні якості викладання іноземних мов у закладах вищої освіти, яка повинна бути спрямована на формування у студентів знань, необхідних для спілкування та роботи за спеціальністю за кордоном [5].

Отже, **метою статті** є застосування досвіду зарубіжних країн щодо удосконалення якості професійної освіти у закладах вищої освіти при вивченні іноземної мови в умовах постійних трансформаційних процесів, які диктують нові правила для всіх учасників освітнього середовища.

**Виклад основного матеріалу.** У сучасному середовищі зобов'язання у реформуванні системи вищої освіти та вступ України до Болонського процесу є спільною рамкою для реформування та розвитку міжнародного співробітництва студентів, випускників та викладачів закладів вищої освіти. Даний процес для сучасної системи вищої освіти є непростим, враховуючи глибинні традиції у галузі фундаментальної освіти. Саме тому необхідним є не лише переймання зарубіжного досвіду, а й викладення пропозицій європейському співтовариству щодо власних досягнень в Україні у галузі професійної освіти з урахуванням сучасних навчальних інноваційних технологій.

Зокрема, зарубіжні дослідники [10] визначають «навчальні технології» як «теорію і практику розробки, розвитку, використання, управління та оцінювання процесів і ресурсів навчання». Тобто, у даному контексті навчальні технології можуть відноситись до теоретичних, алгоритмічних або евристичних процесів, які безпосередньо впливають на розвиток студентів при вивченні іноземної мови. З огляду на це визначення, навчальна технологія є всеосяжним терміном для матеріальних засобів і теоретичних основ задля підтримки навчання і викладання конкретної іноземної дисципліни. Звісно, не можна забувати, що навчальна технологія не обмежується високими технологіями. Однак, важливо зазначити, що сучасні електронні навчальні технології є необхідною частиною освіти та суспільства у теперішній час.

До сучасних технологій навчання іноземної мови можна віднести інтерактивне, евристичне та проблемне навчання, «портфоліо студента», блочно-модульне навчання, методи проектів, проблемні дискусії, мозковий штурм, метод ситуаційного аналізу (Case study method). Сучасний науково-технічний прогрес трансформував уявлення про пріоритети у навчанні студентів, висунувши на перше місце освіченість, креативність, здатність до самостійного навчання іноземної мови, завдяки застосуванню ІТ-технологій у сфері освіти. Однак, якщо подивитись історія, можна побачити, що ці пріоритети вступили в суперечність із існуючою педагогічною системою, що склалася у промислову епоху

XX ст., яка була орієнтована головним чином на запам'ятовування, відтворення та виконання, що призвело до зниження якості загальноосвітньої фундаментальної підготовки майбутнього фахівців у низці провідних країн.

Отже, на рисунку 1 представимо перелік, що включають застосування новітніх тенденцій у сфері професійної освіти у високорозвинених країнах, які можна використовувати в українських ЗВО для навчання іноземної мови.

Крім того, зазначимо на трьох головних напрямках в соціальному середовищі, які включають основні завдання для покращення вищої освіти:

1) відповідність вимогам сучасності – роль вищої освіти в суспільстві, її функції, програми, зміст та методи її забезпечення;

2) якість – багатостороння концепція, що охоплює всі види діяльності стосовно вищої освіти;

3) інтернаціоналізація та універсалізація змісту вищої освіти під час використання сучасних комунікаційних систем як Інтернету.

Для прикладу до основних сучасних педагогічних концепцій навчання іноземної мови у зарубіжних закладах вищої освіти відносяться:

1) граматико-перекладний метод (дедуктивний): читання літератури в оригіналі, переклад, упор на словниковий запас та граматику;

2) прямий метод: немає перекладу, принцип наочності, говоріння, індуктивна граMATика;

3) аудіолінгвальний метод: механічне використання мови, аудіювання;

4) метод німого навчання: пізнавальний підхід, використання мови для самовираження, структура мови, діаграми, мовчання;

5) сугестопедія: навик навіювання, рольові ігри, діалоги, лексичний запас, мало граматики, допустимо переклад;

6) цільно-спільнотний метод: пізнавальне середовище, вчитель-терапевт, атмосфера відкритості, малі групи;

7) метод повної фізичної віддачі: навички аудіювання, усне випередження, наочність, шлях пізнання рідної мови;

8) комунікативний підхід: мотивація, індивідуалізація, комунікативна спрямованість, ситуативність, функціональність, доступність, активність, наочність.

Однак, проведений аналіз описаний педагогічних концепцій зарубіжних країн вище було виявлено, що найпрогресивнішою з них є американська комунікативна теорія, закладена в основу комунікативного підходу до навчання іноземної мови. В свою чергу, зрозуміло, що ефективність процесу глобалізації сучасного суспільства була б не така висока, якби не значна роль мови, що є засобом комунікації. Йдеться про іноземну мову, так як загальна частина інформації в Інтернеті, а також усі міжнародні види документів представлені іноземною (переважно, англійською) мовою.

Дуже цікавим є той факт, що в Україні з'явився перший досвід використання білінгвальної (двомовної) освіти, коли студент вільно перемикається з однієї семантичної бази на іншу, тобто спілкуватись двома мовами вільно залежно від ситуації. В свою чергу, білінгвальна освіта має велике майбутнє та велику кількість переваг для студентів при вивченні іноземної мови [11, с. 125–126]. Ідеальним вважається так званий координативний тип білінгвізму, тобто коли студент вільно перемикається з однієї семантичної бази на іншу та говорить вільно двома мовами. Також ведеться активний дослідницький пошук у сфері білінгвальної освіти, вивчається досвід розвинених країн. Але найціннішим для нас є приклад Німеччини,

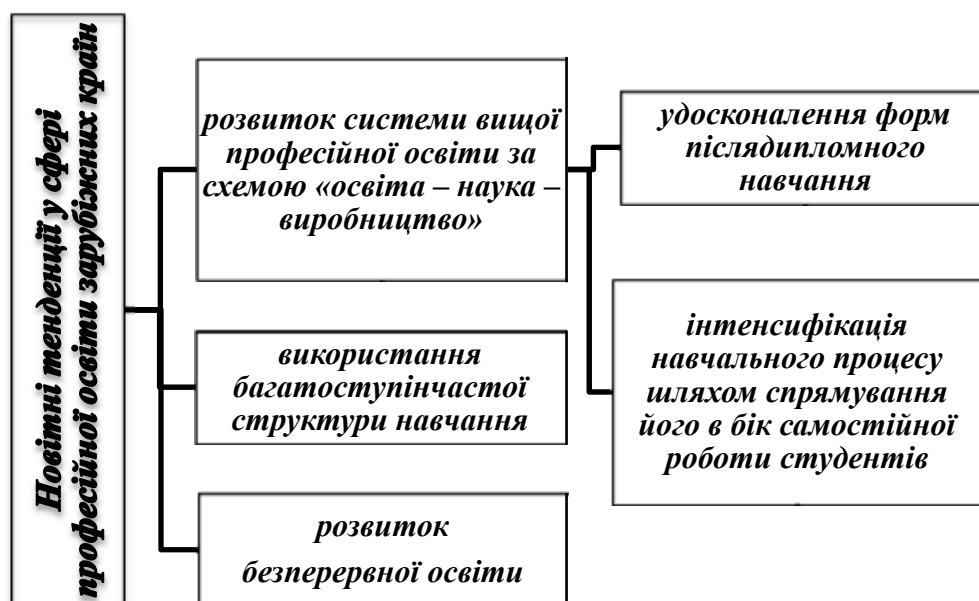


Рис. 1. Новітні тенденції у зарубіжних країнах у сфері професійної освіти

який поєднує в собі як наявність природного іншомовного середовища, пов'язаного з великою кількістю емігрантів, і всесвітню інтеграцію у загальнокультурний і діловий простір. Таким чином, білінгвальна освіта має велике майбутнє і має низку переваг. Даний вид освіти підходить не лише гуманітарній, а й технічній сфері.

Проте, не можна забувати той факт, що наприкінці ХХ ст. в Україні відбулася «революція» у методах викладання англійської мови. Раніше пріоритети віддавалися граматиці, оволодінню лексику, читанню та літературного перекладу. Завдання пропонувалися як читання і переклад тексту, запам'ятовування нових слів, переказ, вправ до тексту, твори чи диктанти. Вважається, що у той період була реалізована лише одна функція мови – інформативна. Однак «революційним» є те, що мова стала доступною для більшості людей, а її вивчення стало функціональним. Фахівцям у різних галузях людської діяльності, англійська мова потрібна як засіб реального спілкування з людьми інших країн. В свою чергу, фундаментальна методика викладання іноземної мови – це найстаріша та традиційна методика, зокрема її також більшість вчених та викладачів називають класичною, тому що на неї серйозно спираються у мовних закладах вищої освіти. Займаючись за класичною методикою, студенти навчаються дивитися на світ очима «native speaker» (носія мови). Класичний курс орієнтований на студентів різного віку та найчастіше передбачає вивчення мови з самого низького рівня «з нуля».

Класичні підходи до мовних компонентів, а саме усне та письмове мовлення, аудіювання та читання спрямовані на розвиток у студентів здібності розуміти та створювати мовні речення. Іншими словами всі мовні компоненти у студентів необхідно розвивати планомірно та гармонійно. Такий комплексний підхід спрямовано на те, щоб розвинути у студентів здібності розуміти та створювати мову. Викладач, який не є носієм мови, має можливість аналізувати та зіставляти дві мовні системи, порівнювати конструкції, краще доносити інформацію, пояснювати граматичні правила, запобігати можливим помилкам. Зарубіжні країни гідно оцінили пріоритети білінгвальної освіти (володіння двома мовами). Найбільшу цінність у світі представляють викладачі, які здатні мислити в контексті двох культур та доносити до студентів відповідний комплекс знань.

На практиці викладання іноземної мови існує лінгвосоціокультурний метод, який є одним із найважливіших методів вивчення іноземної мови, що передбачає включення таких компонентів, як соціальне та культурне середовище (містить дві складові). Прихильники цього методу впевнені, що мова втрачає життя, коли викладачі та

студенти ставлять за мету опанувати лише лексико-граматичні форми. Раніше коли викладачі викладали іноземну дисципліну вони уважно стежили за правильністю мови. Однак, тепер, крім цього викладачі прагнуть ще підвищувати її змістовність. Важливість даного підходу проявляється в тому, що відбувається передача інформації, а це комунікативний рівень, тому що в будь-якому випадку кінцева мета спілкування та розуміння свого співрозмовника. Якщо зазирнути у зарубіжні країни можна побачити, що там мова розуміється як система спілкування, яка складається з певних фрагментів та набору важливих та основних правил, що використовуються для комунікації. Лінгвосоціокультурний метод поєднує у собі мовні структури (граматику, лексику тощо) із позамовними факторами. Мета вивчення мови за допомогою лінгвосоціокультурного методу полягає у полегшенні розуміння співрозмовника, формуванні сприйняття на інтуїтивному рівні.

Відповідно у сучасному суспільстві застосовується комунікативну методика, в якій велика увага приділяється говорінню та сприйняттю мови на слух, зокрема даний комплекс прийомів допомагає створити англійське середовище, в якому мають функціонувати студенти, а саме вміння якісно читати, спілкуватися, брати участь у рольових іграх, викладати свої думки та робити висновки [12, с. 103]. Наприклад існують такі університети у інших країнах світу як «Оксфорд» (Англія) та «Кембридж» (Англія), які були орієнтовані на розвиток не тільки мовних знань, але на вміння студентами креативно мислити та розширення загального кругозору студентів. Мова дуже тісно переплетена з культурними особливостями країни, отже, мовні курси включають країнознавчий аспект. Британці вважають за потрібне дати людині можливість орієнтуватися в полікультурному світі, і це легко здійснюється за допомогою англійської мови (як міжнародної). Організація навчання вивчення англійської мови можна описати на прикладі підручника «Headway», розробленого лондонськими методистами Джоном та Ліз Соарз для молоді та дорослих. Кожен з п'яти рівнів цього курсу (Elementary, Pre-Intermediate, Intermediate, Upper-Intermediate, Advanced) має свій «методичний комплект», куди входять книги для студентів та для викладача, робочий зошит, аудіокасети. Кожен рівень може бути освоєний протягом приблизно 120 академічних годин. Усі британські методики націлені на розвиток чотирьох мовних навичок: читання, письма, говоріння та аудіювання. При цьому великий акцент робиться на використанні аудіо-, відео та інтерактивних ресурсів. Завдяки різноманітності методичних прийомів, британські курси сприяють формуванню навичок, необхідних людині в сучасному діловому житті (вміння робити

доповідь, проводити презентації, вести листування і т. д.) [13].

Створення «Європейського простору вищої освіти» (ЄПВО) дало можливість Україні у 2005 році підписати Болонську декларацію, тим самим офіційно бути приєднаною до Болонського процесу, зокрема «взявши на себе зобов'язання брати безпосередню участь у реформуванні системи вищої освіти та запроваджувати європейські освітні стандарти в систему вищої освіти, в якій приймали участь 47 країн Європейського Союзу» [14]. Відповідно, ЄПВО є «спільною рамкою для реформування вищої освіти, розвитку міжнародного співробітництва студентів, випускників та викладачів вищої освіти» [15]. Необхідно зазначити, що прийняття Болонських принципів та підходів є добровільним, а країни можуть удосконалювати свою систему освіти завдяки впровадженню «Болонського процесу». Крім того, можна побачити, що багато країн почали використовувати принципи «Болонського процесу», перебуваючи на різних стадіях розвитку. Одним із основних напрямків «Болонського процесу» є впровадження трьох послідовних ступенів вищої освіти, а саме бакалавра та магістра (розроблено загальну модель), доктора (не сформовано чітких норм, а право їх визначення залишається за кожним університетом окремо). Відповідно, вищезазначене свідчить про те, що «Болонський процес» спрямований на підвищення міжнародної прозорості та сприяння академічній доброчесності та професійному визнанню кваліфікації. Документ про вищу освіту (диплом) повинен видаватися автоматично мовою навчання (українською) та/або англійською мовою. Для цього, було прийнято Лісабонську конвенцію, яка забезпечує визнання кваліфікацій, присвоєних в одній країні, в інших країнах на підставі встановлених стандартів, в свою чергу, конвенція розроблена спільно з Радою Європи та ЮНЕСКО, що призначається для використання у країнах – членах Ради Європи та у регіонах Європи та Північної Америки.

**Висновок.** Вивчення іноземних мов у сучасному середовищі стає невід'ємною складовою професійної підготовки фахівців різного профілю. Відповідно від якості їхньої мовної підготовки багато в чому залежить успішне вирішення питань професійного зростання та розширення контактів із зарубіжними партнерами. Крім того, заклади вищої освіти покликані забезпечити певний рівень володіння іноземною мовою. Успіх навчання багато в чому залежить від методики роботи викладачів іноземної мови, а саме від вміння користуватися різними сучасними методами в контексті вирішення конкретних освітніх задач. Сучасна методика викладання іноземних мов є базовою та багато в чому визначає її сучасний зміст та статус серед інших загальноосвітніх

та наукових дисциплін, яка формує у студентів вміння оцінювати існуючі концепції навчання іноземним мовам, знайомить студентів із прийомами, методами, засобами навчання та формує вміння ефективно та творчо застосовувати їх на практиці, що дає цілісне уявлення про характер та специфіку професійної діяльності викладача іноземної мови. Зокрема, впровадження досвіду зарубіжних країн позитивно впливає на розвиток та якість вищої освіти в цілому в Україні, студентоцентроване навчання надало можливість здобувачам та викладачам приймати участь у мобільності завдяки програмі «ERASMUS», що підвищує кваліфікацію знань як студентів, так і викладачів.

#### Список використаної літератури:

1. Diana Zagan-Zelter, Sergiu Zagan-Zelter Teaching business English – a challenge both for students and academics. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 3 (2010), pp. 245–250.
2. Steven M. Ross, Gary R. Morrison, Deborah L. Lowther Educational Technology Research Past and Present: Balancing Rigor and Relevance to Impact School Learning. *Contemporary Educational Technology*. 2010, 1 (1). P. 17–35.
3. Ross S. M., Lowther, D. L. Effectively using technology in education. *Better Evidence-Based Education*, 2 (1), 2009. 20–21.
4. Dudar V. L., Riznyk V. V., Kotsur V. V., Pechenizka S. S., Kovtun O. A. Use of modern technologies and digital tools in the context of distance and mixed learning. *Linguistics and Culture Review*, 5 (2) (2021), pp. 733–750.
5. Арістова А. В. Інноваційні технології навчання: навчальний посібник, Київ, НТУ, 2017. 172 с.
6. Гуревич Р. С., Кадемія М. Ю. Інформаційно-комунікаційні технології в навчальному процесі та наукових дослідженнях : навч. посіб. для студ. пед. вищ. навч. закл. і слухачів
7. Іванова С. Застосування сучасних технологій та інноваційних методів навчання у вищих навчальних закладах. Інформаційні технології та Інтернет у навчальному процесі та наукових дослідженнях: навч. посіб. 2018. С. 293–295.
8. Лисенко М. В. Інноваційна парадигма вищої освіти України за умов переходу до інформаційного суспільства: автореф. дис. канд. філос. наук. Київ, 2013. 21 с.
9. Полянська А. С. Круглий стіл: Інноваційні методи викладання у вищій школі: обмін досвідом та кращі практики. Івано-Франківськ: ІФНТУНГ, 2020. С. 19.
10. Biletska I. O., Paladieva A. F., Avchinnikova H. D., Kazak Y.Y. The use of modern technologies by foreign language teachers: developing digital skills. *Linguistics and Culture Review*, 5 (S2) (2021), pp. 16–27.

11. Хребтова В. В. Білінгвальне навчання в контексті сучасних інтеграційних концепцій освіти. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія Перекладознавство та міжкультурна комунікація. 2017. Вип 2. С. 124–128.
12. Люта А. В. Сучасні методи вивчення іноземних мов. Держава та регіони. Серія, Гуманітарні науки. 2012. № 2. С. 98–106.
13. Гуревич Р. С., Кадемія М. Ю. Інформаційно-комунікаційні технології в навчальному процесі та наукових дослідженнях : навч. посіб. для студ. пед. вищ. навч. закл. і слухачів ін-тів післядиплом. пед. освіти. Київ, Вінниця : Планер, 2005. 366 с.
14. Болонський процес. Історія. URL: <http://vnz.org.ua/bolonskyj-protses> (дата звернення: 2.06.2023).
15. Димань Т. М., Боньковський О. А., Вовкогон А. Г. Європейський простір вищої освіти та Болонський процес: Навчально-методичний посібник. БНАУ. Одеса, НУ «ОМА», 2017. 106 с.

**Shalayeva V. Application of the foreign countries experience for the improvement of vocational education in higher education institutions in the study of a foreign language**

*The article substantiates the expediency of applying of the foreign countries experience for the improvement of vocational education in the study of a foreign language which will help to contribute the international relations between Ukrainian and foreign higher education institutions. It is determined that innovative trends in the foreign market in the field of vocational education allow Ukrainian teachers to successfully apply modern technologies to develop the knowledge and skills of the students. The article describes that when learning a foreign language, it is necessary to clearly define what modern innovative technologies should be used to develop the student's language activity. It is carried out the analysis of Ukrainian and foreign scientific works which made it possible to identify the modern educational technologies which help to maintain the high quality of foreign language teaching and student learning. The main directions in the social environment are presented including the main tasks for improving higher education. It is noted that the first experience of using bilingual or multilingual education may involve the use of more than one language of instruction. Bilingual education appeared in Ukraine when a student freely switches from one semantic base to another that is, he speaks two languages fluently. In turn, bilingual education has a great future and a large number of advantages for the students in learning a foreign language. It is determined that the classical approaches to language components namely oral and written speech, listening and reading, are aimed at the developing students' ability to understand and create language sentences. It is proved that the linguo-socio-cultural method is one of the most important methods of learning a foreign language which provides for the appeal of such a component as the social and cultural environment (contains two components). In addition, the main goal of learning a foreign language with the help of this method is to facilitate the understanding of the interlocutor, the formation of perception on an intuitive level. It is considered that in modern society, a communicative technique is used in which much attention is paid to speaking and listening, in particular, this complex of techniques helps to create the English-speaking environment in which the students should be able to function, namely, to be able to read, communicate, and participate in role-playing games, express your thoughts and draw conclusions.*

**Key words:** vocational education, modernization of vocational education, bilingual or multilingual education, linguo-socio-cultural method, communicative method.